

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział VII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Katarzyna Gajewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy: Ewa Sarecka

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2016 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. N., G. S., E. N., A. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w D.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę

postanawia:

1. zabezpieczyć roszczenie G. S. o rentę odszkodowawczą w ten sposób, że zobowiązać stronę pozwaną (...) S.A. w D. do wypłacania powódce G. S. przez czas trwania procesu kwot po 2000 zł (dwa tysiące złotych) miesięcznie w terminie do 17 dnia każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek należności, poczynając od lutego 2016 roku,
2. zabezpieczyć roszczenie K. N. o rentę odszkodowawczą w ten sposób, że zobowiązać stronę pozwaną (...) S.A. w D. do wypłacania powodowi K. N., do rąk przedstawiciela ustawowego E. N., przez czas trwania procesu kwot po 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) miesięcznie w terminie do 17 dnia każdego kolejnego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek należności, poczynając od lutego 2016 roku,
3. w pozostałym zakresie oddalić wnioski o zabezpieczenie powództwa.

VII P 4/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 grudnia 2015 roku powodowie G. S. i K. N. domagają się zasądzenia od strony pozwanej (...) S.A. w D. rent odszkodowawczych w kwotach odpowiednio po 3500 zł i 2000 zł miesięcznie. Jako podstawę prawną wskazują art. 446 § 2 k.c., podając następujące uzasadnienie faktyczne. W dniu 22 lipca 2015 r. zmarł K. S. (1) mąż powódki G. S. i dziadek powoda K. N.. Przyczyną śmierci był nowotwór złośliwy międzybłonaik opłucnej. Decyzją z dnia 29 grudnia 2014 roku Państwowy Inspektor Sanitarny w K. stwierdził, że nowotwór złośliwy powstał u K. S. (1) w następstwie działania czynników występujących w środowisku pracy uznanych za rakotwórcze i stanowi chorobę zawodową. Na tej podstawie powódka G. S. i powód K. S. (2) domagają się od pracodawcy zmarłego K. S. (1) rent. Wskazują, że na skutek śmierci K. S. (1), który był głównym żywicielem rodziny, zarabiając od 6700 zł do 8300 zł miesięcznie doszło do znacznego pogorszenia sytuacji życiowej powodów. G. S. nigdy nie pracowała, z uwagi na stan zdrowia, a przyznana jej renta rodzinna 2061,42 jest niewystarczająca na pokrycie kosztów jej utrzymania i leczenia. Ponadto zmarły K. S. (1) stale i dobrowolnie dostarczał swojemu wnukowi K. N. środków utrzymania. Ojciec chłopca – D. N. uległ bowiem wypadkowi samochodowemu w dniu 2 marca 2013 r. i utracił zdolność kierowania swoim postępowaniem, skutkiem

czego było ubezwłasnowolnienie go. Wobec tego K. S. (1) przeznaczał na utrzymanie wnuka kwoty 2000 – 3000 zł miesięcznie

W pozwie zawarto wnioski o zabezpieczenie powództw G. S. i K. N. poprzez zasądzenie na rzecz powódki kwot po 2500 zł miesięcznie, a na rzecz powoda po 1500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu tego wniosku wskazano, że G. S. nie jest w stanie podjąć żadnej pracy ze względu na stan zdrowia. Ponadto zaistniała u niej konieczność operacji zaćmy i z uwagi na dalekie terminy ratunkiem byłoby przeprowadzenie tej operacji prywatnie, a koszt takiej operacji wynosi 8000 zł. K. N. nie ma żadnych źródeł utrzymania – poza alimentami od dziadków ojczystych 350 zł, a jego matka E. N. osiąga niewielkie dochody i z uwagi na opiekę nad dzieckiem nie może podjąć dodatkowej pracy. Zdaniem pełnomocnika powodów przytoczone w pozwie okoliczności faktyczne wskazują, że roszczenia powodów zostały uprawdopodobnione, a za ich udzieleniem przemawia silnie żywotny interes powodów

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek o zabezpieczenie roszczenia o wypłacenie renty wyrównawczej jest częściowo zasadny.

Zgodnie z art. 730 § 2 k.p.c. sąd może udzielić zabezpieczenia przed wszczęciem postępowania lub w jego toku.

Udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia (art. 730¹ § 1 k.p.c.). Z kolei w oparciu o art. 753¹ § 3 k.p.c. w sprawie o zabezpieczenie roszczenia o rentę dla udzielenia zabezpieczenia nie jest wymagane uprawdopodobnienie interesu prawnego. Zabezpieczenie roszczenia o rentę następuje po przeprowadzeniu rozprawy (art. 753¹ § 2 kpc w zw. z art. 753 kpc.) Art. 730¹ § 3 k.p.c. stanowi, że przy wyborze sposobu zabezpieczenia, sąd uwzględni interesy stron, w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należyłą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Jak wynika z cytowanych wyżej przepisów w sprawie o rentę podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Uprawdopodobnienie roszczenia dotyczy faktu jego istnienia, ma charakter odformalizowany, nie wymaga niepodważalnych dowodów istnienia roszczenia, nie wymaga zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym. Sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez strony materiału dowodowego. Roszczenie jest prawdopodobne, jeśli istnieje słuszna podstawa do przypuszczenia, że ono istnieje i jest wiarygodne. Zdaniem Sądu sytuacja taka zaistniała w przedmiotowej sprawie. Stwierdzenie uprawdopodobnienia w żaden sposób nie przesądza o późniejszym rozstrzygnięciu w sprawie. Merytoryczna zasadność roszczenia zostanie oceniona po przeprowadzeniu przez Sąd pełnego postępowania dowodowego, zgodnego z wymogami kodeksu postępowania cywilnego. Ponieważ w sprawie o rentę nie jest wymagane uprawdopodobnienie interesu prawnego, Sąd nie oceniał czy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie wydanego w sprawie orzeczenia. W niniejszej sprawie powodowie uprawdopodobnili, że wskutek śmierci w wyniku choroby zawodowej K. S. (1) doszło do znacznego pogorszenia ich sytuacji życiowej. Jak wynika z przeprowadzonego na rozprawie w dniu 16 lutego 2016 roku przesłuchania powódek: G. S. i E. N. dochody K. S. (1) stanowiły główny dochód całej rodziny. Otrzymywał on dochody z tytułu zatrudnienia jak i z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Z dochodów tych utrzymywał on żonę, która miała dochód z tytułu renty oraz córkę E. N. z wnukiem K. N.. E. N. i K. N. mieszkali z rodzicami powódki, gdyż na skutek wypadku komunikacyjnego mąż E. N. doznał urazu czaszkowo-mózgowego, ma porażenie czterokończynowe i jest ubezwłasnowolniony. Wobec tego zmarły K. S. (1) dobrowolnie i stale dostarczał wnukowi środków utrzymania, gdyż powódka E. N. była wówczas na urlopie wychowawczym. Ponadto z dołączonych do pozwu dokumentów wynika stwierdzenie choroby zawodowej K. S. (1) związanej z pracą u strony pozwanej. Z powyższych okoliczności wynika zatem, że w skutek śmierci K. S. (1) spowodowanej chorobą zawodową powódka G. S. i powód K. S. (2) utracili wsparcie finansowe, którego dostarczał im zmarły, a zatem z wystarczającym prawdopodobieństwem wykazano, że tym powodom może przysługiwać roszczenie o rentę z art. 446 § 2 k.c., którego dochodzą pozwem. Niniejsza sprawa będzie jednak jeszcze analizowana przez Sąd, przede wszystkim w zakresie ewentualnego przyczynienia się poszkodowanego lub innej osoby do powstania choroby zawodowej.

Sąd Okręgowy rozpoznając niniejszy wniosek po przeprowadzeniu rozprawy miał na względzie interesy obu stron, to jest aby powodom zapewnić należytą ochronę prawną, a pozwanego nie obciążać ponad potrzebę. Sąd Okręgowy zatem uznał, że zakres zabezpieczenia w kwocie 2000 zł dla powódki G. S. i 1500 zł dla powoda K. N. zapewni powodom ochronę praw na wypadek uzyskania wyroku zasądzonego, zaś dalej idące zobowiązanie pozwanego, byłoby nadmierne i prowadziłyby do zaspokojenia powodów, dlatego też w pozostałym zakresie Sąd wniosek oddalił.

W konsekwencji powyższych rozważań postanowiono jak w sentencji postanowienia z dnia 16 lutego 2016 roku na podstawie powołanych przepisów. Sąd wskazał jako datę początkową, od której powodom ma być wypłacana renta luty 2016 roku, z uwagi na datę wydania postanowienia zabezpieczającego i z tej przyczyny o odsetkach orzekł od dnia następnego po wydaniu postanowienia. Odsetki orzeczono w wysokości ustawowej na wypadek opóźnienia, są to zatem odsetki za opóźnienie przewidziane w art. 481 § 2 k.c.